

Maak dat je tante wijs

Klucht in drie bedrijven

door

B. HAGEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MAAK DAT JE TANTE WIJS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **B. HAGEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MEVROUW AKKERMAN, pensionhoudster, 50 jaar

ELS, haar dochter, 20 jaar

AKKERMAN, senior, 70 jaar

MATHILDE VAN ROSSUM, 60 - 65 jaar

ROSALIA VAN ROSSUM, 60 - 65 jaar

twee exentrieke tutjes

VAN DEUTEKOM, 30 - 40 jaar

JUFFROUW VAN DONGEN, een elegante dame, 30 - 40 jaar

WILLEM DRIESEN, bouwvakker, 30 - 40 jaar

HANNES BADER, bouwvakker, 25 - 30 jaar

VAN DASSCHEN, kapelaan?, 25 jaar

DECOR:

Alle drie bedrijven spelen zich af vóór het pension van Mevrouw Akkerman.

Rechts de voorgevel van het pension, met rechts-voor een deur voor de gasten en midden-achter een deur voor algemene opgang (de dienstdeur).

Links de voorgevel van een eenvoudig woonhuis, niet links-voor een deur voor de familie Akkerman. Alles is gelijkvloers. Tussen woonhuis en pension een muur of een schutting, waarin een poortdeur of open doorgang. Achter deze muur een bosdecor óf blauwe lucht.

Op het speelplan rechts-voor en midden-achter een tafeltje en drie stoelen. Links-voor een houten bank. Tegen de muur of schutting een bergruimte-kist, waarin tuingereedschappen worden opgeborgen; heeft aan de zijkant een deurtje of een grote deksel.

Voor het geheel staan rechts en links boscoullissen. Voor het pension loopt een bospad rechts naar het dorp en links naar de tuin en het bos.

TIJD:

Het is zomer.

Eerste bedrijf: 's morgens.

Tweede bedrijf: enkele dagen later.

Derde bedrijf: de volgende dag.

EERSTE BEDRIJF

Mw. AKKERMAN (*op via deur woonhuis, ze is nog bezig met haar schort*)

ELS (*op via dienstdeur; zij is knap, maar is zich daarvan niet bewust; schenkt niet teveel aandacht aan haar uiterlijk*): Is opa al op?

Mw. AKKERMAN: Die heb ik nog niet gehoord. (*geërgerd*) En wat mij betreft laat ie zich de hele dag niet horen.

ELS: Erger je niet mams. Probeer opa te zien als een kwajongen.

Mw. AKKERMAN: Als een kwajongen? (*zich opwindend*) Hij is erger dan een kwajongen. Gisteren schold ie me nog uit voor krentenkakster! Nou vraag ik je.

ELS (*glimlachend*): Zullen we maar beginnen met een kopje thee? (*af dienstdeur; mevr. Akkerman mopperend achter haar aan*)
(*Dames van Rossum komen op van rechts. Het zijn exentrieke oude dametjes. Ze zijn precies eender gekleed. Mathilde is nogal driftig in haar bewegingen. Rosalia het tegengestelde. Zij dragen samen een grote koffer. Schijnbaar moe van de tocht.*)

MATHILDE: Rosalia?

ROSALIA: Ja?

MATHILDE: Als ik me niet vergis, dan zijn we d'r.

ROSALIA: Ja, als ik me niet vergis, dan zijn we d'r. (*lopen tot halverwege het terras; zetten de koffer neer en kijken elkaar aan*)

MATHILDE: Jij of ik?

ROSALIA: Jij maar.

MATHILDE (*roept*): Oe-hoe! (*stilte*) Jij!

ROSALIA (*roept*): Oe-hoel (*stilte*)

MATHILDE: Het lijkt wel uitgestorven. Samen. Eén, twee, drie... Oe-hoe! (*stilte*) Noch kip noch kraai. Kom! (*lopen samen naar deur woonhuis; Mathilde opent de deur, dan:*) Eén, twee, drie... Oe-hoe! (*stilte*) Eén, twee, drie... Oe- hoe!

Mw. AKKERMAN (*dienstdeur*): Oe-hoe!

(*Dames van Rossum draaien zich verwonderd en langzaam om*)

MATHILDE: Mevrouw Akkerman?

Mw. AKKERMAN: Inderdaad. (*reikt haar de hand, wordt echter niet aangenomen*)

MATHILDE: Juffrouw van Rossum. (*maakt kniksie*)

ROSALIA: Juffrouw van Rossum. (*maakt kniksie*)

Mw. AKKERMAN (*gaat ook iets door de knieën*)

MATHILDE (*tot Rosalia*): Jij of ik?

ROSALIA: Jij maar.

MATHILDE: Mevrouw Akkerman, mijn zuster en ik zijn vanmorgen voor

dag én dauw van huis gegaan, vandaar dat we zo vroeg zijn.

Mw. AKKERMAN: Ah! Met de haan opgestaan zal ik maar zeggen.

MATHILDE: We zijn niet getrouwd.

ROSALIA (*gniffelend*): Gelukkig niet.

MATHILDE: Wij zouden graag voor een dag of (*taxerend*) twee...

ROSALIA (*invallend*): Drie...

MATHILDE (*overnemend*): Vier, vijf, volledig pension willen hebben.
Zou dat gaan?

Mw. AKKERMAN: Zeker.

MATHILDE: Oh, fijn!

ROSALIA: Heerlijk!

MATHILDE: Ja, ziet u... eh... het kwam plotseling bij ons op. Ik zei vanmorgen tegen Rosalia, Rosalia, zei ik: wij gaan er een weekje tussen uit. Wij zoeken een vredig pensionnetje in een bosrijke omgeving en gaan eens lekker relaxen. Waarop Rosalia zei...

ROSALIA: Dat doen we.

MATHILDE: Wij zijn direct gaan pakken, hebben de stoute schoenen aangetrokken...

ROSALIA (*droog*): Wandelschoenen!

MATHILDE: Hè?

ROSALIA: Wandelschoenen!

MATHILDE: Rosalia, stoute schoenen aantrekken is een uitdrukking.

ROSALIA: Ooh! (*tot mevr. Akkerman, want zij mocht het ook eens niet weten*) Da's een uitdrukking!

MATHILDE: We trokken dus de wandelschoenen... eh... de stoute schoenen aan en zijn op pad gegaan.

Mw. AKKERMAN: Juist. Wensen de dames ieder een kamer?

MATHILDE: Da's niet nodig. Wij doen alles samen.

ROSALIA (*kirrend*): Wij zijn tweelingen.

Mw. AKKERMAN: Tweelingen!? Juist.

MATHILDE: Ik kwam eerst.

ROSALIA (a.v.): Toen ik.

Mw. AKKERMAN: Oh! Juist.

OPA (*op via deur woonhuis; is een krasse ouwe baas; hij verschijnt in lange onderbroek en hemd; draagt altijd een pet; overige opkomst in werkplunje*): Welke idioten brulden daarnet zo? (*ziet de dames, wordt zich bewust van zijn kleding, maakt een grimas en gaat snel weer af*)

ELS (*op via dienstdeur*)

Mw. AKKERMAN: Dat was mijn... (*ziet Els, herstelt zich en zegt*) Dat is mijn dochter. (*tot Els*) De dames van Rossum. Volledig pension. Eén kamer. Vijf dagen.

ELS (*wil de dames van Rossum een hand geven, maar wordt niet*

aangenomen)

MATHILDE en ROSALIA (*maken tegelijk een kniksie*)

ELS (*maakt van de weeromstuit ook maar een kniksie*)

Mw. AKKERMAN: Els, wil jij de dames hun kamer even wijzen?

ELS: Volgt u mij maar. (*de dames van Rossum pakken hun koffer en lopen achter Els aan in de richting van deur rechts voor; dan . . .*)

OPA (*op via deur woonhuis; nu in werkplunje, nog bezig zich te fatsoeneren*): Welke vogeltjes zongen daarnet zo vroeg en zo mooi?

MATHILDE en ROSALIA (*zetten hun koffer weer neer en kijken elkaar aan*)

MATHILDE: Jij. of ik?

ROSALIA: Jij maar.

MATHILDE (*ietwat uit de hoogte*): Dat waren wij. Mijn zuster en ik zijn hier naartoe gekomen om enkele dagen in rust te kunnen doorbrengen. Of wij hier onze welverdiende rust zullen krijgen, betwijfelen wij nu ten zeerste. Wij wisten namelijk niet, dat hier een man losliep in een lange onderbroek, en dat in deze tijd van technische ontwikkeling en vooruitgang. (*pakken hun koffer weer op; tot Els*) Wilt u ons nu de kamer wijzen?

ELS: Zeker (*loopt verder naar deur rechts*)

MATHILDE en ROSALIA (*maken tegelijk een kniksie naar opa; gaan dan af*)

OPA (*kan z'n oren niet geloven en staart hen met open mond na en maakt impulsief ook een kniksie*)

Mw. AKKERMAN (*was al opgewonden, nu losbarstend*): Dat heb je me dan weer fijn geleverd! Prachtig! Prachtig! (*driftig over het toneel*) Ik doe mijn best om iets van dit bedrijfje te maken en wat doet opa... in een onderbroek rondartelen! Begrijp je dan niet, dat op zo'n manier mijn bedrijf naar de knoppen gaat?

OPA (*grijnzend*): wees blij, dat ik m'n onderbroek aan had. Stel je voor, dat ik alleen m'n pet op had.

Mw. AKKERMAN: Hé? Oehl

OPA: Anne, ik heb jou al zo vaak gezegd, dat dit zakie de moeite van het werken niet waard is. 't Is en blijft sappelen. En waarvoor? Voor een handje vol geld. Te weinig om van te leven en net genoeg om niet dood te gaan. Enfin, je moet het zelf weten. Maar... eh... reken straks niet teveel op mij. Ik zal je niets nalaten. (*grijnst*) Behalve dan die onderbroek.

Mw. AKKERMAN: Al zou je een paar ton nalaten, ik zou het niet aannemen.

OPA: Geef dan mijn lange onderbroek maar aan die twee... dames. (*hen imiterend*) Mijn zuster en ik hopen hier enkele dagen in rust te

kunnen doorbrengen. Kale kak! *(gaat links af)*

ELS *(op deur rechts)*: Wat scheelt er aan? Zit opa je weer dwars?

Mw. AKKERMANN: Ja, wie anders? Het loopt toch de spuigaten uit?

ELS: Niet overdrijven mams. Opa is zo kwaad nog niet.

Mw. AKKERMANN: Nee een stekelvarken ook niet. *(slaat zich tegen het voorhoofd)* Hoe kon ik zo stom zijn hem hier naar toe te halen. *(zucht)* Wat hem de laatste tijd mankeert mag joost weten. Altijd tegen de draad in. En waarom?

ELS: Misschien heeft ie het hier niet naar zijn zin. Toen vader nog leefde was ie anders.

Mw. AKKERMANN: Ach, onzin.

ELS: Vader bemoeide zich meer met opa. Zij konden het goed met elkaar vinden.

Mw. AKKERMANN: Els, opa is zo'n figuur, die precies zegt wat ie denkt. En dat kan niet in een bedrijf als het onze. Je moet je aanpassen en dat kan ie niet.

OPA *(met een kar op van links, rijdt naar de gereedschapskist)*

Mw. AKKERMANN: Hij weet niet...

OPA *(invallend)*: ...hoe het hoort. *(onderwijl tuingereedschap uit de kist in z'n kar gooiend)* Opa wordt te oud. Opa is ons tot last. Opa loopt ons voor de voeten. Opa moet er uit.

ELS: Dat is niet waar opa.

OPA: Oh nee? Waarom geeft je moeder dan altijd op me af? Omdat ik doe zoals ik ben? ik heb er genoeg van als een hond te warden behandeld. Dat kan toch niet opa! Dat mag toch niet! Koest opa! Af opa! Liggen opa! *(in zichzelf)* Opa mocht eens bijten. Bijten?! Ik bijten met m'n kunstgebit? 't Is of ik bij m'n schoondochter ben ingekwartierd. Ik ga! *(sloft naar het poortje; de kar achter zich aantrekkend)*

ELS: Ga je nu al naar het kerkhof?

OPA: Ja, dan zijn jullie van me af. *(verdwijnt via poortje)*

ELS *(wil hem achterna)*

Mw. AKKERMANN: Laat maar Els, daar is op het ogenblik toch geen land mee te bezeilen.

ELS: Mams, opa was echt kwaad.

Mw. AKKERMANN: Hij kwaad. Wie zou meer reden daartoe hebben — hij of ik?

ELS: D'r zit hem iets dwars. Zo ken ik hem niet.

Mw. AKKERMANN: D'r zit mij ook wel eens iets dwars.

MATHILDE en ROSALIA *(op via deur rechts; indien anders dan wel gelijk gekleed; handtasjes over de arm)*

MATHILDE: Pardon storen wij?

Mw. AKKERMAN (*vriendelijk*): Nee, helemaal niet.

MATHILDE: Kunnen we aan één van de tafeltjes plaatsnemen?

Mw. AKKERMAN: Natuurlijk. (*dames nemen plaats*) Wensen de dames iets te gebruiken?

MATHILDE (*tot Rosalia*): Jij of ik?

ROSALIA: Jij maar.

MATHILDE (*tot Mw. Akkerman*): Ja, wij zouden graag een kopje thee tot ons nemen.

Mw. AKKERMAN: Dat kan. (*tot Els*) Twee thee, Els.

MATHILDE (*nadrukkelijk*): Eén thee Els.

ELS: Pardon?

MATHILDE: Eén thee. Wij zijn tweelingen.

ELS: Zoals u wenst. (*af dienstdeur*)

MATHILDE: Wat ik u wilde vragen... die ouwe heer, waarmee mijn zuster en ik op een nogal onappetijtelijke manier werden geconfronteerd — was dat één van de gasten?

Mw. AKKERMAN: Nee. (*zucht*) Dat was mijn schoonvader.

MATHILDE: Zo. (*Rosalia heeft ondertussen een sigaret opgestoken; zij nemen bij toerbeurt een. trekje — onderwijl gaat het gesprek verder*)

Mw. AKKERMAN: Het spijt me. U begrijpt in een bedrijf als het onze...

MATHILDE: Als u het mij vraagt — wat u niet doet natuurlijk, daarom zeg ik het maar — zit u met uw schoonvader in de maag.

Mw. AKKERMAN: Nou... in de maag... dat is wel een beetje teveel gezegd...

MATHILDE: Een bejaardentehuis zou een oplossing kunnen zijn.

Mw. AKKERMAN: Hebben we hier niet. Trouwens een heel politiekorps zou niet in staat zijn hem daarin te krijgen. Een hondenkennel zou eerder lukken.

MATHILDE: Ja, ja. Het lijkt me geen gemakkelijk baasje. Op onze kamer zei ik nog tegen Rosalia: Rosalia zei ik, die ouwe man heeft geen manieren. Die moet een vrouw naast zich hebben. Iemand... die boven hem staat. Iemand die hem aankan. Waarop Rosalia zei...

ROSALIA (*invallend*): ...iemand die de broek aan heeft.

Mw. AKKERMAN: Ja, ja, dat is makkelijker gezegd dan gedaan.

ELS (*op met één kopje thee, met in het schoteltje één suikerklontje*): Alstublieft, dames... uw thee. (*theekopje op tafel; Mathilde neemt suikerklontje en kijkt Rosalia aan; tegelijk*.)

MATHILDE en ROSALIA: Jij of ik?

ROSALIA: Jij maar.

MATHILDE (*tot Els*): Wilt u in het vervolg één zakje in plaats van één klontje toevoegen? Mijn zuster spaart namelijk suikerzakjes.

ELS: Ach!

MATHILDE: Ja. *(zij drinken nu bil toerbeurt het kopje leeg)*

ROSALIA: Zo Mathilde, dat was dat en wat staat er nu op het programma?

MATHILDE: Een kleine wandeling.

ROSALIA: Een kleine wandeling. Heerlijk! Dan gaan we maar meteen. Kom! *(samen links af)*

ELS *(hen nakijkend)*: Dat zijn wel een paar exentrieke gevallen.

Mw. AKKERMAN: Els, wat dacht je, zou opa in een bejaardentehuis walen?

ELS *(verbaasd)*: Hoe kom je daarop?

Mw. AKKERMAN: Eén van de dames begon er over.

ELS: Opa in een bejaardentehuis. Dat wordt een catastrofe.

Mw. AKKERMAN: Daar ben ik ook bang voor. Maar als ie hier blijft gaat de naam van mijn bedrijf eraan. En wat je vader heeft opgebouwd laat ik door opa niet afbreken. Ik zal en wil er een winstgevend bedrijf van maken. En daar zal opa ook aan mee moeten werken.

ELS: Maar... hoe dan?

Mw. AKKERMAN: Door zich nergens mee te bemoeien. We hebben een goeie naam en dat wil ik zo houden. En zodra ik het geld bij elkaar heb, ga ik verbouwen... en dan zul jij eens wat zien.

ELS: Mams, dat zeg je nu al jaren.

Mw. AKKERMAN: Dat kan wel, maar... ik blijf erbij: een bedrijf begint met een goeie naam.

VAN DEUTEKOM *(een arrogant type, komt van rechts op. Gekleed in donker kostuum en hoed. Een louche figuur met snorretje. Heeft altijd een stompje sigaar in de mond. Draagt koffer. Heeft blijkbaar de laatste zin van mevrouw Akkerman gehoord, want hij gaat prompt verder met)*: Mijn naam is Van Deutekom. *(Els en mevrouw Akkerman dan volkomen negerend loopt ie over het terras, alles goed in zich opnemend. Hij loopt dan naar mevrouw Akkerman die hem zeer verbaasd aankijkt)* Met wie heb ik het genoeg?

Mw. AKKERMAN: Mevrouw Akkerman.

VAN DEUTEKOM: Ah, ah. Mevrouw Akkerman.

Mw. AKKERMAN *(knikt)*

VAN DEUTEKOM: Mooi. *(langs Els lopend; terloops)*: En wie is dat?

Mw. AKKERMAN: Dat is mijn dochter.

VAN DEUTEKOM: Ah, ah. Is dat je dochter.

Mw. AKKERMAN *(knikt)*

VAN DEUTEKOM: Mooi. *(weer over het terras lopend; kijkt' achter elke deur. Ziet dan de poortdeur, doet de handen op zijn rug en verdwijnt hierdoor onder het zingen van: Ta, ta, ta, taal Ta, ta, ta, taa! Dsjieng boem!)*

Mw. AKKERMAN en ELS (*elkaar met grote ogen van verbazing aankijkend; dan verdwijnen ook zij via de poortdeur. Even is het terras leeg, dan verschijnt van Deutekom weer via dienstdeur. Mevr. Akkerman en Els achter hem aan. Mevr. Akkerman is nu toch wat geprikkeld*)

Mw. AKKERMAN: Wat ik u wilde vragen...

VAN DEUTEKOM: Wat is er? (*lijzig*)

Mw. AKKERMAN (*met stemverheffing*); Ik zeg: wat ik u wilde vragen, bent u van de personele belasting, dat u alles zo opneemt?

VAN DEUTEKOM (*een borstel uit z'n binnenzak halend en daarmee z'n schoenen af borstelend*): Nee, ik ben handelaar in onroerend goed.

Mw. AKKERMAN: Vandaar dat u alles zo opnam?

VAN DEUTEKOM: Ja, dat is een gewoonte van me. (*de borstel wegstekend*) Alles wat me onder de ogen komt moet ik taxeren... en kopen... als het me wat lijkt.

Mw. AKKERMAN: Mijn bedrijf is niet te koop.

VAN DEUTEKOM: Kom ik ook niet voor. 'k Heb hier in de buurt een klein karwei. Daarna ga ik wat rust nemen. Ik ben wat overwerkt. (*gaat zitten*) Vandaar. (*neemt een paar biljetten van honderd gulden uit z'n portefeuille*)

Mw. AKKERMAN (*ziet de biljetten*): Oh, zit dat zo? Voor hoelang dacht u... ik neem tenminste aan...

VAN DEUTEKOM (*haar de biljetten voorhoudend*): Doe dat dan.

Mw. AKKERMAN (*neemt de biljetten aan*): Dank u.

VAN DEUTEKOM: Dat is een voorschot voor een week. Als het niet voldoende is hoor ik het wel. (*staat op en loopt op Els af*) Jij hebt mooie ogen.

ELS: Vindt u?

VAN DEUTEKOM: Ja, en een mooie boezem.

ELS (*wat overrompeld*): Gaat u niet wat te ver, mijnheer van Deutekom?

VAN DEUTEKOM: Vindt u? 't Is toch een compliment. (*tot mevrouw Akkerman*) Weet u dat uw dochter er mag zijn?

Mw. AKKERMAN: Ik dacht dat u alleen onroerend goed taxeerde?

VAN DEUTEKOM: Hè? Zoals ik al zei... ik ben wat overwerkt. Hebt u een kamer... met een balkon? Frisse lucht zei de dokter. Voor je naar bed gaat eerst frisse lucht happen. Boslucht. Zou dat gaan?

Mw. AKKERMAN: Boslucht hebben we genoeg. Geen kamer met een balkon... wel een met tuindeuren... maar die ziet uit op het kerkhof. Als dat geen bezwaar is dan...

VAN DEUTEKOM: In het geheel niet. De doodse stilte zal me goed doen. (*staat op*) A propos, zijn er vanmorgen nog meer gasten

gearriveerd?

Mw. AKKERMAN: Hoezo? Verwacht u nog iemand?

VAN DEUTEKOM: Nee, nee, nee. Zo maar een vraag. *(pakt zijn koffer)*
Wilt u mij de kamer wijzen?

Mw. AKKERMAN: Jazeker, komt u maar mee. *(samen af rechts voor)*

ELS *(hen nakijkend; realiseert zich dan de woorden van Van Deutekom. Loopt wat over het terras; dan haar figuur in één van de ramen van het pension bekijkend. Is met haar haar bezig en trekt haar jurk wat aan, zodat haar borsten goed uitkomen. Het is haar aan te zien, dat ze zich de woorden van Van Deutekom bewust wordt. Loopt koket over het terras en gaat dan zelfvoldaan en met een vast voornemen af via deur woonhuis)*

(Even is het terras leeg; dan komen van rechts op; Juffrouw van Dongen, een aantrekkelijke vrouw, modern gekleed. Hannes Bauer, een duitser van geboorte; heeft moeite met de nederlandse taal; hij grijnst altijd. Willem Driesen, een rondborstige kerel; hij heeft een spraak- gebrek; lust graag een borrel. Alledrie dragen zij een koffer. Op een wenk van Juffrouw van Dongen zetten zij zich aan een tafeltje)

VAN DONGEN *(kijkt eerst rond)*: Luister. *(koppen bij elkaar)* Zoals afgesproken, doen jullie vanaf dit moment precies wat ik zeg, begrepen?

WILLEM: En als ze vragen wat we op die boerderij uitvoeren?

VAN DONGEN: Vraag jij dat nog? Een ouwe rot in het vak?

WILLEM: Nah... ik verzin wel wat.

VAN DONGEN. Maar maak het niet te dol jij met je gekke fantasie! En ga nu maar zeggen dat we er zijn.

WILLEM: Okay boss. *(staat op en loopt naar de dienstdeur, opent deze en roept)* Ha.ha.ha.ha.hallo! Is daar iemand? *(stilte; loopt dan naar deur van woonhuis, opent deze en roept)* Ha.ha.ha.ha.hallo! *(stilte; kijkt naar juffrouw van Dongen)* 't Is me het pa.pa.pa.pension wel! *(met stem- verheffing)* Ha...ha...ha...hallo! *(mevrouw Akkerman verschijnt in de deuropening rechts)* Is daar... iemand?!

Mw. AKKERMAN: Nee! Hier!

WILLEM *(draait zich om)*: Oh, ik dacht... waar blijven ze.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto